Συστήματα Μικροϋπολογιστών

Παραδείγματα προγραμματισμού του μΕ Intel 8085

Δίνεται αριθμός των 8 bit στη θέση μνήμης 0040Η. Να βρεθούν τα δεκαεξαδικά ψηφία υψηλότερης και χαμηλότερης τάξης (σε δυαδική παράσταση) και να αποθηκευτούν στις θέσεις 0041Η και 0042Η αντίστοιχα.

0040: X Y

0041: 0 X

0042: 0 Y

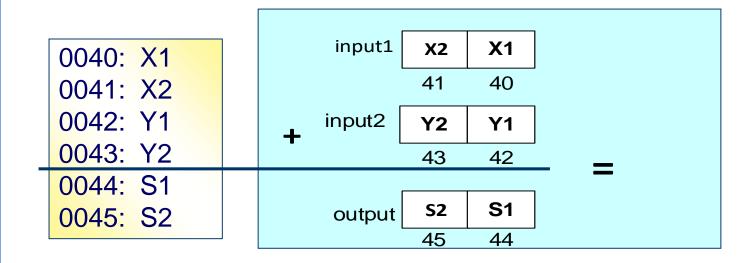

Παράδειγμα 1 – Λύση

```
LXI H,0040
MOV A, M
                                                         0040: X Y
MOV B, A
            ; Κρατώ αντίγραφο ←
RRC
            ; 4 περιστροφές δεξιά
                                                         0041: 0 X
RRC
RRC
                                                        0042: 0 Y
RRC
            ; Το υψηλότερης αξίας Hex ψηφίο
            ; πάει στη χαμηλότερη θέση
ANI OF
            ; Απομόνωση X, 0F_{16} = 000011111_2
INX H
            ; Αποθηκεύω το Χ στη θέση 0041Η
MOV M, A
MOV A, B
            ; Επαναφέρω
            ; Απομονώνω το χαμηλότερης
ANI OF
            <mark>; Ηεχ αξίας ψηφίο Υ</mark>
INX H
MOV M, A
            ; Αποθηκεύω το Υ στη θέση 0042Η
HLT
            ; Τέλος
```


Αριθμός των 16 bits που βρίσκεται στις θέσεις 40 και 41 της μνήμης να προστεθεί στον αριθμό των 16 bits που βρίσκεται στις θέσεις 42 και 43 της μνήμης. Το αποτέλεσμα να τοποθετηθεί στις θέσεις 44 και 45. Τα περισσότερο σημαντικά bytes βρίσκονται στις θέσεις 41, 43 και 45. Να βρεθεί και δεύτερος τρόπος.

Παράδειγμα 2 – Λύση Α

LXI H,0040H

MOV A,M; (A) = X1

INX H

INX H ; (HL) = 0042H

ADD M ; Προσθέτουμε τα λιγότερο

σημαντικά bytes X1+Y1=S1

MOV B,A; (B) = S1

DCX H ; (HL) = 0041H

MOV A,M;

(A) = X2

INX H

INX H ; (HL) = 0043H

ADC M ; Προσθ. τα περισσότερο

σημαντικά bytes X2+Y2+CY

INX H ; (HL) = 0044H

MOV M,B ; Αποθήκευση S1

INX H ; (HL) = 0045H

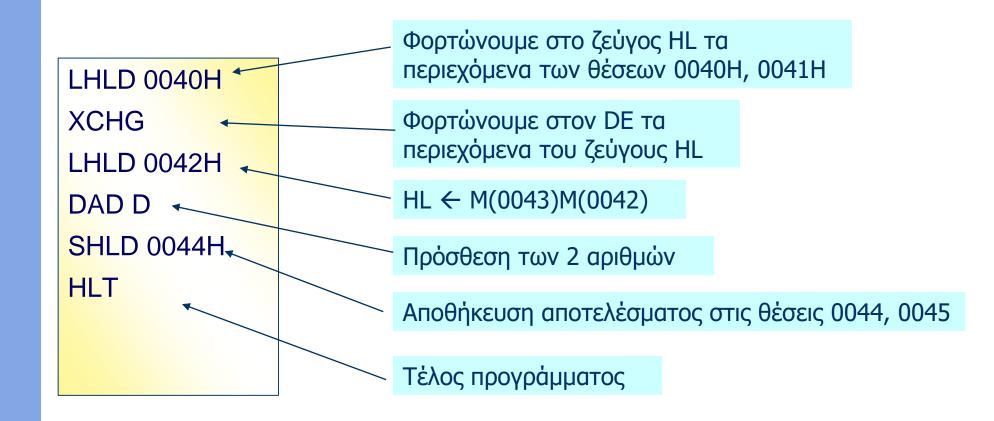
ΜΟΥ Μ,Α ; Αποθήκευση

αποτελέσματος S2

Η Τέλος προγράμματος

Παράδειγμα 2 – Λύση Β

Εδώ υπολογίζεται το τετράγωνο ενός αριθμού που περιέχεται στη θέση 0040Η της μνήμης με τη βοήθεια ενός πίνακα. Ο αριθμός υποθέτουμε ότι ανήκει στο διάστημα [0,15]. Ο πίνακας τοποθετείται στις θέσεις 0100Η έως 010FH της μνήμης. Το αποτέλεσμα τοποθετείται στη θέση 0041Η.

Πίνακας τετραγώνων 0100H: 00H

0101H: 01H

0102H: 04H

0103H: 09H

0104H: 10H

0105H: 19H

0106H: 24H

0107H: 31H

0108H: 40H

0109H: 51H

010AH: 64H

010BH: 79H

010CH: 90H

010DH: A9H

010EH: C4H

010FH: E1H

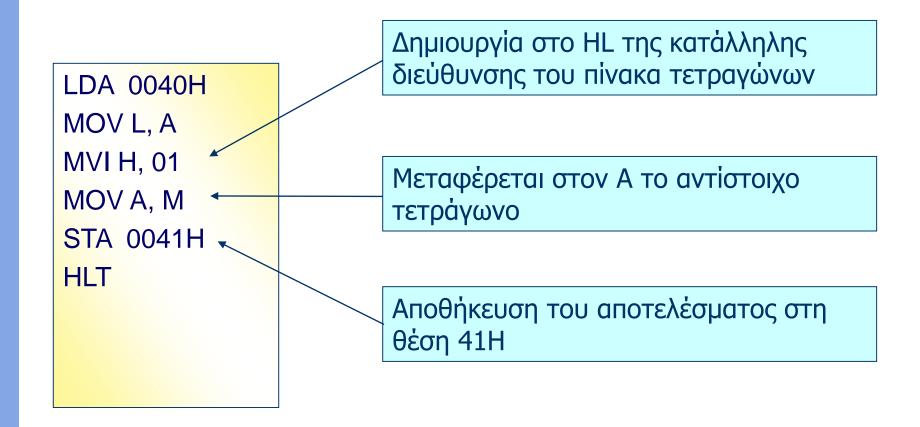

Παράδειγμα 3 – Λύση

LDA 0040H MOV L,A Δημιουργία της κατάλληλης διεύθυνσης MVI H,0 του πίνακα τετραγώνων LXI D,0100H **DAD** D Μεταφέρεται στον Α το αντίστοιχο MOV A,M ← τετράγωνο STA 0041H * HLT Αποθήκευση του αποτελέσματος στη θέση 41Η

Παράδειγμα 3 – Απλούστερη Λύση

Ένας διψήφιος δεκαδικός αριθμός είναι αποθηκευμένος στις θέσεις 0040 και 0041 της μνήμης, με το περισσότερο σημαντικό ψηφίο (MSD) στη θέση 0040. Ο αριθμός αυτός να μετατραπεί σε δυαδικό και να αποθηκευτεί στη θέση 0042.

0040: MSD

0041: LSD

0042: BIN

Παράδειγμα 4 – Λύση

```
LXI H, 0040H
MOV A,M
          ; (A) ← MSD
                ; (A) ← 2×MSD
ADD A
MOV B,A ; (B) \leftarrow 2×MSD
                 (A) \leftarrow 2 \times (A) = 4 \times MSD
ADD A
                 (A) \leftarrow 2 \times (A) = 8 \times MSD
ADD A
ADD B
                 (A) \leftarrow (A) + (B) = 8 \times MSD + 2 \times MSD
                                     =10×MSD
INX H
ADD M
                 ; (A) ← 10×MSD + LSD
INX H
ΜΟΥ Μ,Α ; Αποθήκευση αποτελέσματος
HLT
```


Τα περιεχόμενα των θέσεων 0040Η και 0041Η της μνήμης είναι απλοί δυαδικοί αριθμοί (χωρίς πρόσημο). Να προσδιοριστεί ο μεγαλύτερος από τους δύο αριθμούς και να αποθηκευτεί στη θέση 0042^Η.

0040: N1

0041: N2

0042: max

N1	N2	max (N1, N2)
40	41	42

Παράδειγμα 5 – Λύση

LXI H, 0040H

MOV A,M

INX H

CMP M ; Συγκρίνονται οι 2 αριθμοί

JNC DONE ; Άλμα αν ο 1ος είναι μεγαλύτερος

; N1(A)>N2(M) => CY=0

ΜΟΥ Α,Μ ; διαφορετικά (N1< N2) προετοιμάζεται ο 2ος

DONE:

INX H; (H)(L) $\leftarrow$ 0042H

ΜΟΥ Μ,Α ; Αποθήκευση μεγαλύτερου στη 0042Η

HLT

Στο πρόγραμμα αυτό προσδιορίζεται το μεγαλύτερο ενός συνόλου αριθμών.

Το πλήθος των αριθμών βρίσκεται στη θέση 0041Η της μνήμης και οι αριθμοί αρχίζουν από τη θέση 0042Η.

Το αποτέλεσμα καταχωρείται στη θέση 0040Η.

0040: max

0041: n

0042: x1

0042: x2

. . .

. . .

: xn

Παράδειγμα 6 - Λύση

LXI H, 0041H

MOV B,M ; (B) $\leftarrow$ πλήθος αριθμών

SUB A ; Μηδενίζεται ο A

FOR:

INX H

CMP Μ ; Είναι ο επόμενος αριθμός > A

JNC NEXT ; δηλ. του τοπικού μεγίστου;

ΜΟΥ Α,Μ ; Ναι, αντικαθίσταται ο μέγιστος.

NEXT:

DCR B

; Αλλιώς προχωράμε στον έλεγχο

JNZ FOR

; του επόμενου αριθμού

STA 0040H

HLT

Στο πρόγραμμα αυτό προσδιορίζεται το μήκος ενός συνόλου χαρακτήρων (ASCII string) όπου κάθε χαρακτήρας αντιστοιχεί σε έναν κωδικό του ενός byte. Το string είναι αποθηκευμένο στη μνήμη, από τη θέση 0041Η και μετά. Το τέλος του προσδιορίζεται από ένα χαρακτήρα "CR" (0DH). Αφού βρεθεί το ζητούμενο μήκος (χωρίς το CR) τοποθετείται στη θέση 0040Η.

Παράδειγμα 7 – Λύση

LXI H,0041H

MVI B,0 ; (B)=αρχικό μήκος 0

MVI A,0DH ; (A) ← Κωδικός CR

FOR:

CMP M ; Είναι ο χαρακτήρας CR;

JZ DONE ; Αν ναι τέλος

INR Β ; Διαφορετικά το μήκος αυξάνεται

INX H ; κατά 1

JMP FOR ; Έλεγχος επόμενου χαρακτήρα

DONE:

MOV A,B

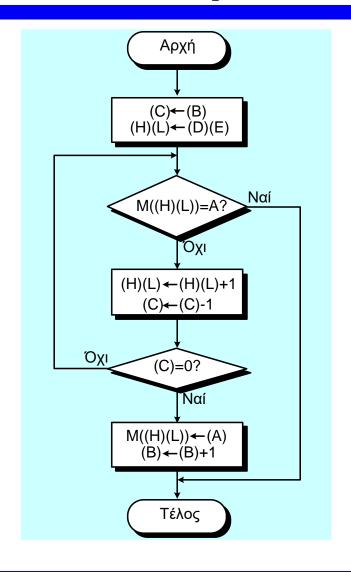
STA 0040H ; Αποθήκευση μήκους

HLT

Δίνεται ένα block N δεδομένων στη μνήμη. Η πρώτη διεύθυνση βρίσκεται στον καταχωρητή D-E και το πλήθος N στον καταχωρητή B. Ζητείται ένα πρόγραμμα που να συγκρίνει το περιεχόμενο του καταχωρητή A με το block των δεδομένων και αν δεν περιλαμβάνεται αυτό να προστίθεται στο τέλος του block με αντίστοιχη ενημέρωση του πλήθους N.

Παράδειγμα 8 – Λογικό Διάγραμμα

Παράδειγμα 8 – Λύση

MOV C,B ; (B) ← Πλήθος δεδομένων

MOV H,D; $(D)(E) \leftarrow (H)(L)$

MOV L,E

ADR1:

CMP Μ ; Συγκρίνεται ο A με τις τιμές του πίνακα

JZ ADR2 ; Αν περιλαμβάνεται, η διαδικασία

; περατώνεται

ΙΝΧ Η ; Αλλιώς σαρώνουμε όλο τον πίνακα

DCR C

JNZ ADR1

ΜΟΥ Μ,Α ; Δεν βρέθηκε, άρα θα προστεθεί στο τέλος

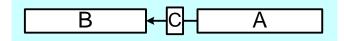
INR Β ; Ενημέρωση πλήθους Ν

ADR2:

HLT

Δίνονται 256 μη αρνητικοί αριθμοί στην περιοχή 2000Η-20FFΗ της μνήμης. Υπολογίζεται ο μέσος όρος των αριθμών με ακρίβεια 8 bits και καταχωρείται στη θέση 3000Η.

2000: x0

2001: x1

2002: x2

• • •

...

20FF: x255

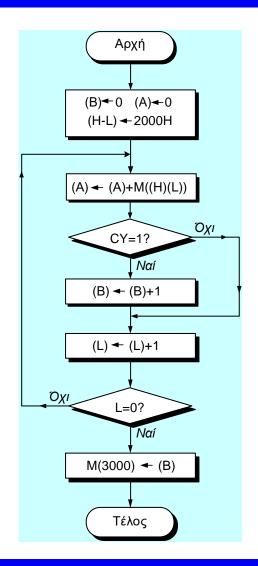
• • •

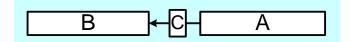
. . .

3000: mean

Παράδειγμα 9 – Λογικό Διάγραμμα

Παράδειγμα 9 - Λύση

LXI H, 2000H ; Αρχικοποιήσεις

MVIB, 00H

MVI A, 00H

ADR1:

ADD M ; Άθροιση στον συσσωρευτή A

JNC ADR2

INR Β ; Υπερχειλίσεις στον καταχωρητή Β

ADR2:

INR L ; Επόμενος αριθμός

JNZ ADR1 ; Αν συμπληρωθούν 256 αθροίσεις, τέλος

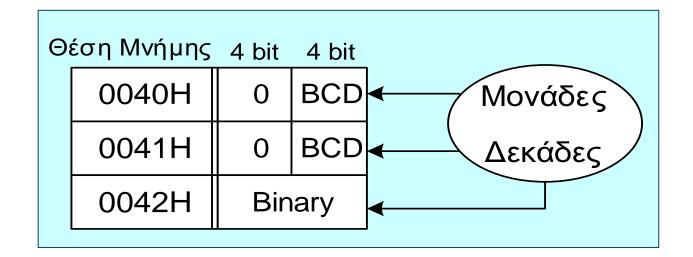
LXI H, 3000H ; και αποθήκευση αποτελέσματος

MOV M,B

HLT

Μετατροπή Δυαδικού αριθμού σε BCD

Παράδειγμα 10 – Λύση

```
LDA 0042H
       CPI 64H
                   ; Είναι μεγαλύτερος του 99? (Α-99)
       JNC END
                   ; Αν ναι τέλος (A>99)
       MVI B, FFH
                   ; Αλλιώς A ≤ 99
DECA:
       INR B
       SUI OAH
                   ; Αλλεπάλληλες αφαιρέσεις του 10
       JNC DECA ; Αν είναι θετικός συνέχισε
                   ; Διόρθωση του αρνητικού υπολοίπου
       ADI OAH
       STA 0040H
                   ; Αποθήκευση μονάδων
       MOV A,B
       STA 0041H ; Αποθήκευση δεκάδων
END:
       HLT
```

Η χρήση της εντολής δεκαδικής ρύθμισης – DAA

- $\rightarrow$ Av A_L>9 ή AC=1 τότε A $\leftarrow$ A+6 (ή A_L $\leftarrow$ A_L+6)
- $\rightarrow$ Av A_H>9 ή CY=1 τότε A $\leftarrow$ A+60 (ή A_H $\leftarrow$ A_H+6)

MVI A,27

ADI 36; A $\leftarrow$ 5DH=63₁₀

DAA ; A←63

MVI A,9

INR A; $A \leftarrow 0AH = 1010$

DAA ; A←1010

MVI A,29

ADI 18; A $\leftarrow$ 41H (AC=1)

DAA ; A←47

Μετατροπή Δυαδικού Αριθμού σε Δεκαδική Μορφή

Παράδειγμα	4E=4*16+14=4*10 + E + 4*6=78 Σχηματίζω 4*6 σε δεκαδική μορφή 4 8 10 16 1E
Εδώ είναι το 4*6	+6 DAA
	24
	+4E
	72
	+6 DAA
	78

Παράδειγμα 12 – Λύση

```
MOV B,A ; B←16X+Y (αποθήκευση)
ANI FO
          : A←16X
RRC
RRC
RRC
RRC
          : A←X
ADD A
          ; A←2X (Hex)
        ; A←2X (Dec)
DAA
MOV C,A
        ; Αποθήκευση
ADD A
          ; A←4X (Hex)
DAA
          ; A←4X (Dec)
          ; A←6X (Hex)
ADD C
          ; A←6X (Dec)
DAA
ADD B
          10X+Y+6X = 16X+Y
DAA
          ; Dec
HI T
```

Λόγω της DAA που ακολουθεί μπορούμε να θεωρήσουμε ότι ο Β περιέχει τον αρχικό αριθμό σε δεκαδική μορφή (10X+Y)

